

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 158/21
22.6.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Наде Хаџи-Перић, председника већа, Миленка Цвијовића и Драгољуба Албијанића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Кристине Вуковић, записничара, у кривичном поступку према **окривљеном АА и др**, због кривичног дела из члана 388 став 1 у вези члана 33 Кривичног законика, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Нинковића и браниоца окривљене АА1, адвоката Јоване Поповић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.122/19 од 28.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 22.06.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Нинковића и браниоца окривљене АА1, адвоката Јоване Поповић, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.122/19 од 28.07.2020. године се **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.122/19 од 28.07.2020. године, окривљени АА и окривљена АА1 оглашени су кривим да су извршили кривично део трговине људима у саизвршилаштву из члана 388 став 1 у вези члана 33 Кривичног законика, па је суд окривљеном АА утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, а на основу члана 67 став 1 и 3 КЗ и члана 62 и 60 став 1 КЗ узета је као утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године по правноснажној пресуди Основног суда у Лазаревцу К.бр.362/14 од 27.07.2017. године, при чему је условна осуда изречена напред наведеном пресудом опозвана. На основу члана 60 став 2 тачка 2 КЗ и члана 63 КЗ окривљени АА осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од 4

(четири) године и 2 (два) месеца у коју је урачунато време које је окривљени провео у притвору почев од 16.10.2018. године до 28.07.2020. године. Истом пресудом, окривљена АА1 осуђен аје на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, у коју јој је урачунато време проведено у притвору почев од 16.10.2018. године до 12.11.2019. године. Оштећена СС је ради остваривања имовинско-правног захтева упућена на парницу, а окривљени су ослобођени дужности накнаде трошкова кривичног поступка и паушала.

Против наведене пресуде благовремено су жалбе изјавили:

-Више јавно тужилаштво у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји изјављену жалбу, те ожалбену пресуду преиначи тако што ће окривљену АА1 осудити на казну затвора у дужем трајању, а окривљеног АА на јединствену казну затвора у дужем трајању,

-бранилац окривљене АА1, адвокат Јована Поповић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји изјављену жалбу и ожалбену пресуду укине, а списе предмета врати на поновно одлучивање.

-бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Нинковић из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду окривљеног АА ослободи од оптужбе или пак ако нађе да постоје елементи другог кривичног дела, да окривљеног осуди за то кривично дело.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је поднеском Ктж.бр.176/21 од 23.02.2021. године предложио да се усвоји жалба Вишег јавног тужилаштва у Београду, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.122/19 од 28.07.2020. године, преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији, а да се жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Нинковић Мирослава и окривљене АА1, адвоката Поповић Јоване одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, жалбама и предлогом Апелационог јавног тужилаштва у Београду, па је по оцени жалбених навода и предлога, а након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 Законика о кривичном поступку нашао:

Жалбе су неосноване.

У изјављеним жалбама браниоци окривљених АА и АА1 оспоравају ожалбену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка, наводећи да је изрека ожалбене пресуде у супротности са разлозима датим у образложењу, те да првостепена пресуда нема разлога о одлучним чињеницама.

Насупрот овако изнетим жалбеним наводима, по налажењу Апелационог суда у Београду изрека ожалбене пресуде јасна је и разумљива, као и цела пресуда, при чему пресуда садржи разлоге о одлучним чињеницама, није противречна сама себи и датим разлозима и садржи све чињенице и околности од којих звиси правилна примена закона, док образложење ожалбене пресуде садржи разлоге о одлучним чињеницама из којих се поуздано закључује да су окривљени извршили кривично дело за које су оглашени кривим, о чему су у образложењу ожалбене пресуде дати јасни и непротивречни разлози које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду. Истовремено из разлога који су дати у образложењу ожалбене пресуде, види се који докази потврђују одлучне чињенице и како је првостепени суд ценио изведене доказе.

Надаље, у изјављеној жалби бранилац окривљеног АА, адвокат Нинковић Мирослав наводи да не постоји ниједан кредибилни доказ да су окривљени извршили наведено кривично дело на начин како је то наведено у оптужном акту, указујући и да идентитет сведока СС1 није утврђен приликом саслушања, да сведок СС2 није законски упозорен да је привилеговани сведок, а надаље је у изјављеној жалби указано и да је исказ оштећене нелогичан и неживотан, као и сведочење сведока СС2, на основу којих је суд, без иједног другог материјалног доказа донео осуђујућу пресуду.

Бранилац окривљене АА1, адвокат Поповић Јована у изјављеној жалби наводи да ожалбена пресуда се заснива на исказима оштећене СС и сведока СС2 и СС1, који су суштински недоследни, а да је оштећена имала чак и асистенцију стручног лица које је присуствовало њеном саслушању с обзиром да је имала статус посебно осетљивог сведока, што је недопустиво. Да би постојало кривично дело трговина људима потребно је да све предузете радње у конкретном случају буду повезане у сложenu целину, а како из налаза и мишљења судских вештака произилази да су и оштећена и окривљени лица испод просечних интелектуалних капацитета, да функционишу на примарном нивоу и да су изузетно ниског образловања, по ставу одбране основано се поставља питање да ли су окривљени уопште били у стању да целокупне чињенице и околности перципирају у контексту потребном да би се могло говорити о умишљају као субјективном елементу овог кривичног дела.

Међутим, по налажењу Апелационог суда у Београду овакви жалбени наводи се не могу прихватити, будући да је по оцени овог суда првостепени суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање када је нашао да су окривљени АА и окривљена АА1 извршили кривично дело трговина људима у саизвршилаштву из члана 388 став 1 у вези члана 33 КЗ, при чему је у образложењу ожалбене пресуде првостепени суд све доказе детаљно интерпретирао, свестрано анализирао и оценио, те исте довео у међусобну везу, затим дао разлоге за своје чињенично утврђење.

Правилно је пре свега првостепени суд у потпуности прихватио исказ оштећене, с обзиром на то да је оштећена и на главном претресу и поред неугодности коју јој је сведочење неминовно проузроковало, уз све предузете законске мере да се то сведе на минимум, остала доследна у свом исказу, изражавајући се на начин какав је за њу могућ и који је правилно првостепени суд оценио као довољно јасан, уверљив и

разумљив да би се на истом могла заснивати судска одлука, посебно имајући у виду да је овакав исказ оштећене потврђен и осталим доказима који су изведени током првостепеног поступка.

Наиме, у својим исказима сведоци СС2 и СС1 потврдили су наводе из исказа оштећене, при чему сведок СС1 није могла бити испитана на главном претресу јер се одселила са адресе која је била позната суду, а суд и поред више покушаја није сазнао за њену садашњу адресу, при чему је првостепени суд тражио од Полицијске станице ... да установи нову адресу сведока како би била приведена на саслушање, а обраћао се и Центру за заштиту жртава трговине људима Министарства Републике Србије за рад, запошљавање, борачка и социјална питања под чијим старањем је сведок била, а који је суд обавестио дана 01.12.2019. године, као и 25.06.2020. године да више није у контакту са њом и више им није доступна, из којих разлога је правилно првостепени суд исказ овог сведока прочитао на основу члана 406 став 1 ЗКП. Истовремено, сведок СС3, је у свом исказу навео да су му једном приликом окривљени остали дужни и да је код њих у кући видео ту жену (оштећену), а да су му је они, понудили за секс за 1.000,00 динара, што је он прихватио и то урадио, а 1.000,00 динара је дао тој девојци, она је тражила од њега још 200,00 динара за цигарете, али јој он није дао, а пре него што су то обавили окривљени су изашли из те собе.

Истовремено, у свом исказу полицијски службеник СС4 из Службе за борбу против организованог криминала, навео је да се сећа да је оштећена била доста узнемирана, да је плакала и понављала “Немојте молим вас никада више да ме овде враћате” и говорила је да је гладна, да су јој на путу до полицијске станице купили храну, при чему је овај сведок у свом исказу изјавио да за све време колико се бави трговином људима на њега је оштећена СС највише оставила утисак од свих са којима је радио, понављајући да се сећа да је била врло гладна, жедна, те да јој је он обећао да је никада више неће вратити код окривљених.

У погледу закључка првостепеног суда да су окривљени оштећену држали у циљу просјечења и експлоатације њеног рада из извештаја полицијског тима за сузбијање трговине људима 03/2-6-7-1 број 385/18 од 10.10.2018. године произилази да су полицијски службеници вршили оперативно покривање Земунског кеја у циљу уочавања окривљеног АА и АА1 који се према оперативним сазнањима баве вршење кривичног дела трговине људима на тај начин што у виду просјечења експлоатишу НН лице, а уз извештај наведеног тима, се налази видео-запис забележен камерама и то стазе Земунског кеја на којима је уочена оштећена СС како прилази НН лицима, те се враћа на стазу, а у непосредној близини су уочени окривљени АА и АА1 заједно са децом, а на основу оваквог видео-записа сачињена је и фотодокументација која се налази у списима предмета.

У погледу одузимања новчане помоћи која оштећеној припада, из дописа банке Поштанске штедионице од 23.10.2018. године произилази које рачуне користи СС,а који рачуни су наменски за уплату родитељског додатка, дечијег додатка и накнаде за социјална примања, те је достављена историја рада по текућим рачунима према којима је сваког месеца вршена уплата на наменски рачун за уплату дечијег додатка и на наменски рачун за уплату накнаде за социјална примања, као и исплата сваког месеца

са истих.

Имајући у виду све напред наведено, правилно првостепени суд није прихватио одбране окривљених у којима су у потпуности негирали да су на било који начин лоше поступали према оштећеној, наводећи да је она са њима живела под истим условима као и они, налазећи да су овакве одбране окривљених побијене изведеним доказима током поступка, посебно исказом оштећене СС и сведока СС2 и СС1 који су детаљно образложени и наведени у образложењу ожалбене пресуде, а да су одбране окривљених дате у циљу избегавања кривичне одговорности.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљених стичу сви субјективни и објективни елементи бића кривичног дела трговине људима из члана 388 став 1 у вези члана 33 КЗ, за које их је огласио кривим.

У изјављеној жалби Више јавно тужилаштво у Београду оспорава ожалбену пресуду због одлуке о кривичној санкцији, наводећи да је првостепени суд превелики значај дао олакшавајућим околностима, док отежавајуће околности није ценио на адекватан начин при чему је првостепени суд подценио и околност дужине трајања радњи које чине кривично дело, бројност радњи и примењених метода које су према оштећеној предузимане, посебно из разлога што је ово кривично дело трајало у континуитету дуже од девет месеци.

Апелациони суд у Београду је испитао ожалбену пресуду и у делу одлуке о кривичној санкцији поводом жалбе Вишег јавног тужилаштва и жалби бранилаца окривљених АА и АА1, с обзиром да у смислу члана 383 ЗКП-а, жалба због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања или због повреде кривичног закона изјављена у корист окривљеног, садржи у себи жалбу због одлуке о кривичној санкцији и одузимању имовинске користи.

По налажењу Апелационог суда у Београду правилно је првостепени суд приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције окривљенима имао у виду све околности предвиђене одредбом члана 54 КЗ, па је од олакшавајућих околности на страни окривљене АА1 ценио чињеницу да је до сада неосуђивана, а у односу на обоје окривљених је имао у виду њихову породичну ситуацију, да имају више малолетне деце, док је као отежавајућу околност у односу на окривљеног АА правилно првостепени суд ценио његову ранију вишеструку осуђиваност, при чему се ради о кривичним делима против имовине. Као отежавајућу околност правилно је првостепени суд ценио и дужину трајања извршења кривичног дела, односно период од преко девет месеци, бројност појединачних радњи и примењених метода према оштећеној.

Ценећи све напред наведене околности, правилно је првостепени суд према окривљенима одмерио казну затвора од по 3 године и 6 месеци, а на основу члана 67 став 1 и 3 КЗ, опозвао условну осуду која је окривљеном изречена пресудом Основног суда у Лазаревцу К.бр.362/14 од 27.07.2017. године, те казну затвора у трајању од 1 године узео као утврђену, а затим окривљеног АА осудио на јединствену казну затвора

у трајању од 4 године и 2 месеца.

И по налажењу Апелационог суда у Београду, казне затвора на које су окривљени осуђени, неопходне су али и довољне да се оствари сврха кажњавања из члана 42 КЗ, у оквиру сврхе кривичних санкција из члана 4 КЗ, те ће се овако изреченим казнама затвора спречити окривљени и утицати на њих да убудуће не чине кривична дела, а истовремено утицати на друге да не чине друга кривична дела у смислу генералне превенције.

Према члану 63 КЗ окривљенима је у одмерене казне затвора урачунато време које су провели у притвору, како је то наведено у изреци ожалбене пресуде.

Имајући у виду све напред наведено, на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду донео је одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Кристина Вуковић с.р.

Председник већа-судија
Нада Хаџи-Перић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић